

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314222569
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2314222569.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci žalobcu: Východoslovenská energetika a.s., IČO 44 483 767, so sídlom Mlynská 31, Košice, zastúpená splnomocnencom: KŠD LEGAL advokátska kancelária s.r.o., IČO 35 978 741, so sídlom Prievozská 6, Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému: Ing. C. Z., narodený XX.X.XXXX, bytom S. XXX/XX, L., o zaplatenie 2.149,44 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 23C/366/2014-205 zo dňa 5.11.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný m á n á r o k voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 23C/366/2014-85 zo dňa 10.11.2015 výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.988,52 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne z 1.123,94 eur od 10.12.2013 do zaplatenia a z 854,58 eur od 3.5.2014 do zaplatenia do 3 dní od doručenia rozsudku, výrokom II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom III. rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Rozsudok č. k. 23C/366/2014-85 zo dňa 10.11.2015 súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 51, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, ods. 4 písm. I), ods. 5, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 48 ods. 1 písm. a), § 54 ods. 6 veta prvá, § 54 ods. 7 veta prvá, druhá zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že medzi žalobcom a žalovaným existoval zmluvný vzťah na základe zmluvy o dodávke plynu, na základe ktorej žalobca dodával žalovanému plyn, ktorý žalovaný odoberal, ale dohodnutú cenu v celom rozsahu nezaplatil. Súd prvej inštancie mal za to, že v konaní bolo sporné, kto zaviniť, že neprišlo k nameraniu skutočných údajov z plynomeru žalovaného. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že žalovaný v tomto smere dôkazné bremeno v konaní uniesol a preukázal, že to nebolo z dôvodov na jeho strane, na rozdiel od žalobcu, ktorý dôkazné bremeno neuniesol a nepreukázal odôvodnenosť použitia typového diagramu na výpočet dodávky plynu žalovanému. V konaní nebolo sporné, že k 19.11.2012 bol stav meradla plynu žalovaného 15.376 m³ a ku dňu odpojenia 9.4.2014 bol stav 20.744 m³. Súd prvej inštancie vychádzajúc z toho, že od 19.11.2012 do 18.11.2013 odoberal žalovaný od žalobcu plyn v hodnote 1.753,94 eur, do ktorej sumy započítal zálohové platby vo výške 620 eur a od 19.11.2013 ku dňu odpojenia 9.4.2014 plyn v hodnote 854,58 eur, t. j. celkom 1.988,52 eur, žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.988,52 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj úroky

z omeškania z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr až do zaplatenia v zákonnej výške.

2. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací súd uznesením č. k. 9Co/207/2016-129 zo dňa 7.8.2017 v dôsledku podania odvolania žalobcom i žalovanými rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 23C/366/2014-85 zo dňa 10.11.2015 v napadnutom vyhovujúcom výroku I., v zamietajúcom výroku II. v napadnutej časti o zaplatenie 170,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 170,92 eur od 3.5.2014 do zaplatenia a v závislom výroku III. o náhrade trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie nepreskúmateľnosť jeho rozsudku, keď z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie neboli zrejmé pre rozhodnutie súdu relevantné myšlienkové postupy a úvahy, ktoré viedli súd prvej inštancie k čiastočnému vyhovaniu žaloby a k čiastočnému zamietnutiu žaloby, čo do právneho nároku na zaplatenie žalovanej sumy, a to dokonca bez akéhokoľvek odôvodnenia čiastočného zamietnutia žaloby v časti o zaplatenie sumy 170,92 eur s príslušenstvom, bez odôvodnenia vzťahu medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, a preto je potrebné tiež prijať záver, že takéto rozhodnutie je zaťažené vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Konštatoval, že súd prvej inštancie sa mal v rozhodnutí venovať presvedčivému odôvodneniu svojho stanoviska k použitiu typového diagramu na účely určenia množstva distribuovaného plynu žalobcom do domácnosti žalovaného a s tým súvisiaceho stanovenia množstva odobratého plynu ku dňu ukončenia jeho dodávky, t. j. ku dňu 9.4.2014, že súd prvej inštancie v preskúvanom rozsudku takmer vôbec nereagoval na obranu žalovaného ohľadne konečného stavu plynomera uvedeného vo faktúre č. 0000001000337825 zo dňa 18.4.2014 a neposkytol mu žiadnu repliku na ním predostreté sporné otázky vo vzťahu k uskutočneniu merania plynu vykonaného reálnym odpočtom meradla priamo na odbernom mieste, že sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, že žalobca nebol oprávnený uskutočniť odpočet podľa typových diagramov, keďže mu žalovaný poskytol súčinnosť, hoci na to žalovaný počas konania pred súdom prvej inštancie opakovane poukazoval. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 23C/366/2014-85 zo dňa 10.11.2015 v napadnutom vyhovujúcom výroku I., v zamietajúcom výroku II. v napadnutej časti o zaplatenie 170,92 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 170,92 eur od 3.5.2014 do zaplatenia a v závislom výroku III. o náhrade trov konania zrušil a vec mu v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť uplatnený nárok žalobcu, za tým účelom v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie, výsledky celého konania potom náležite zhodnotiť a to najmä so sústredením sa na sporné otázky (najmä konečný stav plynomera, dôvodnosť použitia typového diagramu), výsledky dokazovania posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite odôvodniť.

3. Uznesením č. k. 23C/366/2014-183 zo dňa 1.6.2018 súd prvej inštancie vyhovel návrhu na zmenu na strane žalobcu a pripustil, aby do konania vedeného na tamojšom súde pod sp. zn. 23C/366/2014 vstúpil na miesto pôvodného žalobcu: ČEZ Slovensko, s.r.o., IČO 36 797 332, so sídlom Bratislava, Gorkého 3, nový žalobca: Východoslovenská energetika a.s., IČO 44 483 767, Mlynská 31, Košice.

4. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení mu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie odvolacím súdom opäť vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 23C/366/2014-205 zo dňa 5.11.2018 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“). Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu vo výške istiny 2.149,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne z 1.123,94 eur od 10.12.2013 do zaplatenia a z 1.025,50 eur od 3.5.2014 do zaplatenia zamietol a výrokom II. rozhodol, že žalovaný má právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom v rozsahu 100%.

5. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 51, § 415 Občianskeho zákonníka, § 54 ods. 1, ods. 2, ods. 6 veta prvá, ods. 7 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov, § 255 ods. 1, § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

6. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že pôvodný žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 11.10.2011 zmluvu o združenej dodávke plynu oprávnenému zákazníkovi, predmetom ktorej zmluvy je záväzok dodávateľa opakovane dodávať a predávať plyn zákazníkovi pre vlastnú spotrebu v domácnosti, vrátane prevzatia zodpovednosti za odchýlku a zabezpečiť distribúciu plynu do odberného miesta zákazníka, a to v súlade s právnymi predpismi a Všeobecnými obchodnými podmienkami dodávky plynu domácnostiam

a malým podnikateľom, ktoré tvoria súčasť zmluvy a záväzok zákazníka odoberať plyn za podmienok v zmluve a VOP a riadne a včas zaplatiť cenu za dodávky plynu a služby. V zmysle zmluvy bola predpokladaná výška zálohy 169 eur mesačne. Z rozpisu vyúčtovania k faktúre č. 0000001001065703 vyplýva, že žalovaný v účtovnom období 19.11.2012-18.11.2013 uhradil zálohové platby vo výške 62 eur a dňa 8.10.2013 bola uhradená posledná zálohová platba vo výške 124 eur. Žalovaný uviedol, že prestal uhrádzať zálohové platby po obdržaní prvej spornej faktúry č. 0000001001065703 vystavenej dňa 24.11.2013. K ukončeniu dodávania plynu došlo dňa 9.4.2014. Z listinných dôkazov vyplýva, že žalovaný viackrát v priebehu júna 2014 poslal email pôvodnému žalobcovi, že jeho pohľadávku neakceptuje, nakoľko pôvodný žalobca v rozpore so zmluvou a právnymi predpismi nerealizoval skutočné meranie, napriek výzve žalovaného, aby tak urobil. Dňa 12.6.2014 pôvodný žalobca uviedol vo svojej odpovedi, že odberné miesto nebolo sprístupnené, a teda distribútor mal právo urobiť odpočet odhadom. Dňa 24.6.2014 pôvodný žalobca zase uviedol, že podľa zmluvy a legislatívy nie je distribútor povinný urobiť na odbernom mieste odpočet fyzicky. Medzi stranami sporu je nesporné, že stav plynomera č. 63952940B908 ku dňu 19.11.2012 bol 15.376 m³. Sporný bol konečný stav plynomeru k 18.11.2013 a k 9.4.2014. Žalobca tvrdí, že faktúra č. 0000001001065703 bola vystavená na základe skutočného merania plynu na mieste odberu, čo žalovaný poprel. Žalobca predložil emailovú komunikáciu zo dňa 21.10.2015 medzi pôvodným žalobcom a jeho právnym zástupcom, v ktorom je uvedené, že vo vzťahu k meradlu č. 63952940B908 bolo množstvo plynu 18.747m³, pričom plánovaný typ odpočtu bol „1“: odpočet podnikom verejných služieb. Z uvedeného listinného dôkazu tak súd prvej inštancie nemal za preukázané, že faktúra č. 0000001001065703 za obdobie 19.11.2012-18.11.2013 bola vystavená na základe merania skutočného stavu. Zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva, že pôvodný žalobca, resp. PDS, by uskutočnili odpočet na základe skutočne nameraných údajov ani v prípade vystavenej faktúry č. 0000001000337825. Žalobca vyslovene uviedol, že nevie zabezpečiť informácie o osobách, ktoré by mohli relevantne vysvetliť skutkový stav v zmysle predbežného posúdenia veci. Pôvodný žalobca v konaní nijak nepreukázal svoje tvrdenie, že žalovaný neposkytol súčinnosť. Na základe uvedeného nemal súd prvej inštancie za preukázanú dôvodnosť použitia typového diagramu pôvodným žalobcom. Žalobca mal uskutočniť reálny odpočet, o čo v priebehu konania kontinuálne žiadal. Žalobca tak neurobil, pričom v priebehu roka 2015 bol žalovanému tretím subjektom odmontovaný plynomer. Na základe uvedeného súd prvej inštancie zamietol nárok žalobcu.

7. Súd prvej inštancie priznal žalovanému voči žalobcovi právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom v rozsahu 100 %, nakoľko žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie mal za to, že nie je preukázané vystavenie faktúry č. 0000001001065703 na základe merania skutočného stavu. Predloženú emailovú komunikáciu považuje žalobca za nedostatočnú, pretože podľa súdu prvej inštancie je v nej zmienka len o plánovanom type odpočtu a zároveň nie je v nej viditeľný koniec fakturačného obdobia. Odôvodnenie súdu prvej inštancie považuje za irelevantné, keď z emailovej komunikácie je zjavné, že odpočet už prebehol na základe merania skutočného stavu, a teda nešlo len o plán, ku ktorému sa nemuselo pristúpiť. Faktúra č. 0000001001065703 bola vystavená za obdobie jedného roka, a teda odpočet bol urobený ku koncu fakturačného obdobia, t. j. ku 18.11.2013. Súd prvej inštancie mal taktiež za to, že nie je dôvodné použitie typového diagramu v prípade vystavenej faktúry č. 0000001000337825, nakoľko žalovaný dokonca vyzýval pôvodného žalobcu, aby vykonal odpočet meradla. Je nutné zdôrazniť, že žalovaný pristúpil k výzvam až po zániku zmluvného vzťahu, t. j. po 9.4.2014, kedy došlo k ukončeniu dodávania plynu, a teda výzvy zo strany žalovaného už boli bezpredmetné, nakoľko by uvedené meranie nebolo schopné preukázať skutočný odber plynu k dátumu ukončenia zmluvného vzťahu, nakoľko odpojenie plynu ku skončeniu zmluvného vzťahu došlo len formálne a nie skutočným odmontovaním plynových hodín. Navyše súd prvej inštancie v rámci celého rozsudku odkazuje na neexistujúci zákon o energetike, ako aj na neexistujúce resp. nesprávne paragrafy zákona o energetike (po správnosti zákon č. 251/2012 Z. z), čo spôsobuje ďalšiu zmatečnosť v predmetnom konaní ako absurdnosť samotného rozsudku. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.149,44 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,25% p. a. zo sumy 1.123,94 eur odo dňa 10.12.2013 až do zaplatenia, vo výške 8,25 % p. a. zo sumy 1.025,50 eur odo dňa 3.5.2014 až do zaplatenia.

9. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

10. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

12. Predmetom konania po vydaní rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 23C/366/2014-85 zo dňa 10.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/207/2016-129 zo dňa 7.8.2017 zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 2.149,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.123,94 eur od 10.12.2013 do zaplatenia a zo sumy 1.025,50 eur od 3.5.2014 do zaplatenia, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobu zamietol. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a či rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Ustanovením § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprihádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd je zároveň povinný vysporiadať sa v odôvodnení rozhodnutia s podstatnými tvrdeniami v odvolaní, pričom za podstatný argument je potrebné považovať taký argument, ktorý má vecnú súvislosť s prejednávanou vecou a zároveň je takej povahy, že v prípade jeho preukázania môže priniesť priaznivejšie rozhodnutie pre odvolateľa.

15. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu v istine vo výške 2.149,44 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 1.123,94 eur od 10.12.2013 do zaplatenia a zo sumy 1.025,50 eur od 3.5.2014 do zaplatenia dôvodiac, že pri faktúre č. 0000001001065703 žalobca nepreukázal, že bola vystavená na základe merania skutočného stavu a pri faktúre č. 0000001000337825 žalobca nepreukázal dôvodnosť použitia typového diagramu. Žalobca nesúhlasil so zamietajúcim rozsudkom súdu prvej inštancie a dôvodil, že pri faktúre č. 0000001001065703 z emailovej

komunikácie je zrejmé, že odpočet prebehol na základe merania skutočného stavu a pri faktúre č. 0000001000337825 je nutné zdôrazniť, že žalovaný pristúpil k výzvam až po zániku zmluvného vzťahu, ďalej poukazoval, že súd prvej inštancie použil neexistujúci zákon o energetike.

16. Odvolací súd v zmysle ustanovení § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna, presvedčivá a premisy zvolené v preskúvanom rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým súd prvej inštancie dospel, sú racionálne a aj spravodlivé. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré žalobca uvádzal v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie tvoria jeden celok.

17. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúvajúcej činnosti odvolacieho súdu. V odvolacom konaní sa dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. že odvolanie prejedná len v medziach, v ktorých ho odvolateľ napáda. Ustanovenie § 379 Civilného sporového poriadku zároveň vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania, pričom ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania. Odvolací súd je podľa ustanovenia § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku viazaný aj dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ustanovením § 365 Civilného sporového poriadku dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenie zistil. Jedinú výnimku predstavuje podľa ustanovenia § 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci.

18. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúvaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľom. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

19. Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d), f), h) Civilného sporového poriadku.

20. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalobcom v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky oboch strán. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol.

21. Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil výsledky vykonaného

dokazovania, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku ktorých dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

22. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v ustanovení § 366 Civilného sporového poriadku. Ak žalobca v odvolaní poukazuje na nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, resp. na neobjektívne zhodnotenie skutkového stavu zo strany súdu prvej inštancie, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa ustanovenia § 383 Civilného sporového poriadku viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

23. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že v prípade faktúry č. 0000001001065703 nepreukázal, že bola vystavená na základe merania skutočného stavu a pri faktúre č. 0000001000337825 nepreukázal dôvodnosť použitia typového diagramu. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že žalovaný od počiatku namietal neuskutočnenie odpočtu nameraných údajov o dodávke plynu za rozhodné obdobie zúčtované uvedenými dvomi faktúrami, keď tvrdil, že od leta 2014 býval v zahraničí, sám kontaktoval právneho predchodcu žalobcu, poskytol mu svoje telefónne číslo, aby mohol právny predchodca uskutočniť odpočet nameraných údajov reálne dodaného množstva plynu, ktoré tvrdenie žalovaného potvrdzujú aj jeho následné emaily adresované právnemu predchodcovi žalobcu. Žalobca na preukázanie splnenia si svojej zákonnej i zmluvnej povinnosti účtovať prioritne dodávku plynu na základe skutočne nameraných údajov o dodávke plynu nepredložil, resp. nenavrhol vykonať žiadne dôkazy, hoci bol súdom prvej inštancie osobitnou Výzvou zo dňa 2.10.2015 vyzvaný na doplnenie skutkových tvrdení a na ich preukázanie. V nadväznosti na vyššie uvedené je nutné konštatovať, že súd prvej inštancie v odseku 11. napadnutého rozsudku podrobne vysvetlil, prečo nárok žalobcu nepovažoval za dôvodný a ku ktorým záverom niet čo dodať. Žalobca neunesol dôkazné bremeno o tom, že žalovaný za odber zemného plynu je povinný zaplatiť práve sumu 2.149,44 eur s príslušenstvom. Opakované tvrdenia žalobcu ako odvolacieho argumenty odvolací súd považoval za právne irelevantné pre rozhodnutie vo veci samej, bez potreby sa nimi vysporiadať.

24. Hodnotenie dôkazov v zmysle ustanovenia § 191 Civilného sporového poriadku je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právnymi predpismi obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Pritom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

25. Súd prvej inštancie si túto svoju povinnosť splnil, výsledky vykonaného dokazovania riadne vyhodnotil a na ich základe odôvodnil rozhodnutie, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje tak, ako už bolo uvedené vyššie. Odvolací súd ďalej uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov) by sa totiž malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia dôkazov jednotlivo, aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, pričom súd má povinnosť dbať na tom, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti (ako už bolo uvedené vyššie). V posudzovanom prípade súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis a svoje rozhodnutie postačujúco a presvedčivo odôvodnil. Okolnosti namietané žalobcom v odvolaní nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie.

26. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, sa rozumie taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ustanovenia § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo za

konania najavo, včítane toho, čo uviedli strany. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali, alebo inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje hore uvedenému zákonnému ustanoveniu. Odvolacím dôvodom podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku je možné teda napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, nesprávnosť ktorého možno usudzovať len zo spôsobu, ako k nemu súd dospel. Ak nie je možné súdu v tomto smere vytknúť žiadne pochybenie, nie je možné ani polemizovať s jeho skutkovými závermi.

27. K odvolaciemu dôvodu žalobcu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným odvolacím dôvodom, ale v danom prípade táto námietka nie je opodstatnená, pretože súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobu zamietol. Výsledky dôkaznej verifikácie všetkých právne relevantných dôkazných prostriedkov, ktoré boli potrebné k zisteniu skutkového stavu a vyplývajú z obsahu spisu, totiž jednoznačne viedli k naplneniu podmienok pre aplikáciu ustanovení § 54 ods. 1, ods. 2, ods. 6 veta prvá, ods. 7 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov, keďže poskytovali bezpečne zistený skutkový stav, ktorý bolo možné podriaďiť pod uvedené hmotnoprávne pravidlá. Odvolací súd sa preto stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že na právny vzťah žalobcu a žalovaného sa vzťahuje zákon č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretiu Zmluvy o združenej dodávke plynu oprávnenému zákazníkovi uzavretej dňa 11.10.2011 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným a nie zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý vstúpil v platnosť a účinnosť dňa 1.9.2012, teda až po vzniku zmluvného vzťahu medzi stranami založeného uvedenou zmluvou. Taktiež polemika o nesprávnosti súdom prvej inštancie vysloveného právneho záveru pre odlišné skutkové závery vyvodzované žalobcom, pričom žalobcom namietaná nesprávnosť vytvorenia skutkového základu nie je daná, sama o sebe nie je presvedčivou bázou pre konštatovanie vecnej nesprávnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie správne právne vec posúdil.

28. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku je treba ako prvoradé uviesť, že tento odvolací dôvod dopadá pod akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Použitý odvolací dôvod podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku žalobca okrem paušálneho odkazu na uvedené ustanovenie bližšie nezdôvodnil a odvolací súd nevzhliadol v konaní vady, ktoré má na mysli toto ustanovenie. Ani tento žalobcom uvádzaný odvolací dôvod nebol naplnený.

29. Rozsudok súdu prvej inštancie dáva jasne a zrozumiteľne odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s uplatneným nárokom žalobcu na zaplatenie sumy 2.149,44 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, zistený po náležite vykonanom dokazovaní a vysporiadal sa aj so všetkými pre vec rozhodujúcimi argumentmi strán. Pritom sa odvolal na konkrétne právne predpisy, ktoré správne aplikoval na prejednávaný spor. Zo zisteného skutkového stavu teda vyvodil správny právny záver o nepreukázaní žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie sumy 2.149,99 eur s príslušenstvom.

30. Odvolací súd v prejednáwanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalobcom nie sú naplnené.

31. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak

národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú odvolaciu argumentáciu zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. Vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu trov konania žalobca v odvolaní neuviedol žiadne zdôvodnenie. Nakoľko odvolací súd považuje preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku I. za vecne správny, keď žalobca žiadnym relevantným spôsobom správnosť výroku o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom v rozsudku súdu prvej inštancie vychádzajúceho z tzv. zásady úspechu strán nespochybnil (v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti), nie je jeho odvolacia námietka opodstatnená.

33. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením po právoplatnom skončení veci.

35. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).